

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ

ΕΙΡΗΝΗ ΣΗΜΕΡΑ

Μόνιμη εκζήτηση τῆς εἰρήνης ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, ἀκατάπαυστοι ὅμως οἱ πόλεμοι. Εἰρήνη τοῦ κόσμου. Εἰρήνη ἐσωτερική. Εἰρήνη Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ὁ ἄνθρωπος ἀπόκτησε τὴν αὐτοσυνειδησία του πάνω στὴ γῆ, ζητάει μόνιμα κι ἐπίμονα τὴν εἰρήνην. Πασχίζει νὰ ἐδραιώσει τὸ πολύτιμο αὐτὸ ἀγαθὸ ποὺ τοῦ ἐπιτρέπει νὰ χαίρεται τὴ ζωὴ. Νὰ πραγματοποιεῖ ἀνενόχλητος οἱ πνευματικὲς ἀναβάσεις του. Καὶ ν' ἀνοίγει τὴν καρδιά του στὸ λαῶμα τοῦ ὄρατοῦ καὶ ἀόρατου κόσμου τῆς δημιουργίας.

Ἀδύνατη ὅμως ἡ θέλησή του καὶ ἡ φωνὴ του ὁδηγοῦν σὲ κακοπάθειες καὶ ὀδυνηροὺς κατατρεγμούς. Καταπατᾷ συχνὰ τοὺς ὅρκους του. Προδίνει τὴ φιλία του. Ρίχνεται γιὰ ἀσήμαντες ἀφορμὲς καὶ αἰτίες σὲ ἐξοντωτικὸς πολέμους καὶ μακροχρόνιες διενέξεις.

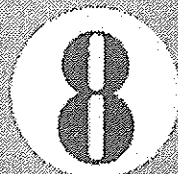
Κι ἔτσι, τοπικὲς καὶ παγκόσμιες συρράξεις δημιουργοῦν ἑκατόμβες θυμάτων. Κι ἀδικίες ἢ διαιγμοὶ φέρνουν ποταμοὺς αἵματος.

Ξεπερνοῦν τοὺς 140 οἱ τοπικοὶ πόλεμοι ποὺ ἔγιναν μετὰ τὴν Β' παγκόσμια σύρραξη. Πολλοὶ μάλιστα συνεχίζονται μὲ χιλιάδες τραγικὰ ἀνθρώπινα θύματα καὶ μὲ φόβο νὰ ἐμπλακεῖ καὶ πάλι ἡ ἀνθρωπότητα σὲ νέα μεγάλη περιπέτεια.

Πῶς, λοιπόν, μπορεῖ νὰ ἐδραιωθεῖ εἰρήνη μὲ ἑκατομμύρια πεινασμένες, διψασμένες, κατατρεγμένες, κυνηγημένες καὶ βασανισμένες ἀνθρώπινες ὑπάρξεις; Ἀπλώνουν τὰ ἰσχνὰ χέρια τους τὴν ὥρα αὐτὴ καὶ ζητοῦν ἀπεγνωσμένα βοήθεια. Περισσότεροι εἶναι οἱ ἄθλιοι καὶ πεινασμένοι

**Ἡ Ἐκκλησία μιλάει στὰ παιδιά
τῆς μὲ τὴ γλώσσα τῆς Εὐθύνης,
τῆς Ἀλήθειας καὶ τῆς Ἀγάπης.**

**ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1982**

λαοί πάνω στον πλανήτη μας —περίπου τὰ τρία τέταρτα του πληθυσμού της γης— παρά οί χαρτάτοι, οί ασφαλισμένοι, οί υγιείς.

Όστόσο τὸ ὄπλοστάσιο τοῦ πολέμου ἀλοίνα αὐξάνει ἐπικίνδυνα. Σὲ 500 δισεκατομμύρια δολλάρια ἔφτασαν τὸ 1980 οί ἐξοπλισμοί, ἐνῶ οί διαφορές ἀνάμεσα στοὺς πλούσιους καί στοὺς φτωχοὺς εὐρύνουν τίς ἀντιθέσεις τοῦ παραλόγου καί τὰ ἀδιανόητα χάσματα ὀδηγοῦν τὴν οἰκουμένη σὲ τρομερές διαστάσεις καί πιθανές καταστροφές.

Πῶς, λοιπόν, θὰ εἰσπληρωθῆι μιὰ παγκόσμια καταλλαγὴ ὅταν ὑπάρχουν ἀνάμεσά μας δοῦλοι, θάνατοι, ταξικὲς καί φυλετικὲς διαφορές, στυγνὴ ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο, ἀμὴ καταπύληση δικαιωμάτων τῶν λαῶν καί τῆς ἐλευθερίας τους, πὺ τὰς καθιστᾶ ὄντα χωρὶς δικαίωμα κάποιας ζωῆς μὲ ποιότητα;

Κι ὅστόσο ὁ ἄνθρωπος ἐξακολουθεῖ ἀκατάπαυστα νὰ φωνάζει μὲ πάθος: «Εἰρήνη, εἰρήνη, εἰρήνη». Νὰ συνάπτει συμφωνίες. Νὰ ἰδρύει «Ἀμφικτυονίες». Νὰ συγκροτῆ τὴν «Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν». Νὰ συσπειρώνεται στὸν ΟΗΕ. Νὰ ὑπογράφει «Σύμφωνα μὴ ἐπιθέσεις».

Πανηγυρίζει πολλὰς φορές ὅταν πετύχει αὐτὴ τὴν εἰρήνη. Ὀνειροπολεῖ τότε ἓνα κόσμος χωρὶς τουφέκια. Χωρὶς νεκρούς. Χωρὶς στρατόπεδα αἰχμαλώτων, προσφύγων καί πορείες ἐξόντωσης. Ὑψώνει λάβαρα χαρᾶς κι ἀνάβει φῶτα στ' ὄνομα τῆς εἰρήνης.

Όμως ὁ πονηρὸς καί καταχθόνιος ἐ-

χθρὸς τῆς εἰρήνης καιροφυλαχτεῖ. Κι ὁ πόλεμος πὺ ἔρχεται γκρεμίζει τὸ γέλιο καί τίς προσδοκίες τῶν ἀνθρώπων. Ἀγριεύει τίς ψυχές. Ματώνει τὰ αἰσθητήματα. Φέρνει τὴ σύγκρουση στὶς κοινωνίες.

Τί φταίει λοιπόν γιὰ ὅλα αὐτὰ;

Ποιά εἶναι ἡ αἰτία πὺ ὁ ἄνθρωπος, ἂν καί ζητᾶει τὴν εἰρήνη, μένει ἀνειρήνευτος, ἀνικανοποίητος, ταλῆρὸς κι ἀμετανόητος στὶς καθημερινὲς συναλλαγές του; Δοῦλος μιᾶς φθαρμένης καί ἀνάξιας ζωῆς;

Ἐδῶ ἀκριβῶς ὑπάρχει μιὰ τρομακτικὴ παρεξήγηση. Μιὰ τραγικὴ ἀντίφαση, ἀποκαλυπτικὴ τῆς ἀνθρώπινης πνευματικῆς ἀδυναμίας καί τύφλωσης.

Ὁ ἄνθρωπος πασχίζει γιὰ τὴν εἰρήνη μόνο μὲ τὰ χεῖλη. Στὸ νοῦ καί στὴν καρδιά του φωλιάζει περισσότερο ὁ πόλεμος ἢ σύγκρουση. Μιλᾶει γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ θρῖσκεται καθυμερινὰ μὲ τ' ἄρματα στὸ χέρι! Πολεμᾷ μὲ τὸ δῶλο, τὴ βία, τὴν ἀπληστία, τὸ φθόνο, τὴν ἐκδίκηση, τὸ φέμα, τὸ ἀκαταήτητο μῖσος καί τὴν ἀνταπόδοση.

Πιστεύει, μὲ τὴ φαντασία του, ὅτι εἰρήνη εἶναι μιὰ κατάσταση ἐξωτερικῆς σιγουρίας καί ἀνοχῆς, πὺ τοῦ ἐπιτρέπεται τελικὰ νὰ κάνει τὸ δικό του, καθημερινὸ πόλεμο, ἀνενόητος καί νὰ ἔχει τίς ὅποιες κατακτήσεις του καί τὰ ὅποια ἀκόμα κέρδη του, κάποτε καί ἄνεμα!

Πολλὰς φορές, ὁ πόλεμος αὐτὸς δὲν εἶναι ἀνοιχτός! Δὲν φαίνεται ἡ ὑπουλή ρομφαία πὺ κρατᾶει ὁ πολεμάρχος ἄνθρωπος, καθὼς μὲ μαστοριά καί ὑπολο-

γισμό τὴν κατευθύνει πρὸς συνάνθρωπό του.

Εἶναι ἓνας πόλεμος κρυφός, μυστικός. Γίνεται μὲ τὴν τυχοφαντία, τὴν διαβολή, τὴν διαστρέβλωση τῆς ἀλήθειας, τὴν καμωμένη μὲ προαγήματα ἀδικία, τὴν ἐνοχρησιωπή, τὴν ἀποργία καὶ τὴν ταλπηροκαρδία.

Γιὰ ποιό, λοιπόν, εἰρήνη μιλάμε, ὅταν

ἀγαθὴ ζωὴς ἀπὸ τὰ πιὸ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ὑπαρξή μας καὶ τὴν πρόοδό μας. Ἡ πραγματικὴ ἑβραία εἰρήνη —κι ἔχει ἡ ἀκατάσχετη ἐκείνη εἰρηνολογία— ποὺ ξεκινάει ἀπὸ μᾶς τοὺς ἴδιους.

Αὐτὴ ἡ εἰρήνη δὲν εἶναι κείνη ποὺ ἐννοεῖ συχνὰ ὁ κόσμος, κατοχυρωμένη μὲ συνθήκες τρωτές, πολιτικὲς σκοπιμότητες καὶ ψεύτικες ὑποσχέσεις. Ἀλλὰ κί

«Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν... καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ... ἀρχὸν εἰρήνης... Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον» (Προφήτης Ἠσαΐας).

ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος εἴτε μὲ τὸν πατροπαράδοτο πόλεμο εἴτε μὲ τὸ τεκούρι τῆς σύγχρονης πειρατείας, τὴν ἀνειλικρίνεια, τὸν ἐγωϊσμό καὶ τὴν ψυχικὴ παγερότητα σκοτάνει τὸν πλησίον του;

Κι ὅμως ἡ εἰρήνη παραμένει μόνιμα

ποὺ βρίσκεται βαθιά μέσα μας, ὡς πόθος καὶ μόνιμη προσδοκία. Ἡ εἰρήνη ποὺ εἶναι καθημερινὴ ἀσκηση καὶ δίωξη καὶ προετοιμασία προσφοράς. Ποὺ εἶναι ἰσχυρὴ ἐπιβολὴ πάνω στὰ πάθη μας, στὶς ἐπιθυμίες, στὴ ροπή γιὰ χλιδὴ καὶ στὴν

άποφυγή των παγίδων που ο εαυτός μας νυρκοθετεί σε μας.

Αυτή η ειρήνη, που είναι μόνο δωρο Θεού, είναι άοπλη. Είναι δρόμος ζωής. Μαρτυρία στέρησης κι ελευθερίας. Καθημερινή ιλαρότητα και αλήθεια είου πνευματικού. Φωτίζεται με το φως της επιείκειας, της αγάπης, της ανεξικακίας, της πίστης. Και κατοχυρώνεται με την ελπίδα στο Θεό και στο συνάνθρωπο.

Ο Μέγας Βασίλειος γράφει:

«Η του Χριστού ειρήνη ου μόνον προς τους έξω ειρηνεύειν πείθει, αλλά και προς εαυτούς, ίνα μη ή σάρξ στασιάση κατά της ψυχής».

Εκείνος που καταγίνεται με την ειρήνη και επιθυμεί, στ' αλήθεια, να σταματήσει ο πόλεμος, πρέπει πρώτα αυτός ο ίδιος να δεχτεί «την εαυτού ειρήνην...» κι ύστερα να ασχοληθεί με πορείες ειρήνης, κινήματα ειρηνικά και διάμαρτυρίες «υπέρ της ειρήνης». Πρέπει να καταλάβει πως εκείνος που ειρηνεύει μέσα του, έχει εξαγοράσει κι όλας ένα μεγάλο μέ-

ρος και της ειρήνης του κόσμου! Γιατί όχι μόνο παρηγορεί τους γύρω του με την ειρήνη της καρδιάς, των λόγων και των πράξεών του. Αλλά φέρνει και στους ανθρώπους ποιοτικά και ποσοτικά την ειρήνη του Χριστού πάνω στον πλανήτη μας. Γίνεται άγγελός της. Γι' αυτήν την ειρήνη είπε ο Κύριος: «Ειρήνην αφήμι υμίν, ειρήνην την εμήν δίδωμι υμίν ου καθως ο κόσμος δίδωσιν, εγώ δίδωμι υμίν» (Ίωάν ιδ', 27). «Όπως τονίζει και ένας άγιος Πατέρας της Εκκλησίας: «Ο ζητών ειρήνην, Χριστόν εκζητεί, οτι αυτός εστιν ειρήνη». Ενώ η Εκκλησία μας ψάλλει:

«Θεός ων ειρήνης, Πατήρ οικτιρμών της μεγάλης βουλης σου τον Άγγελο ειρήνην παρεχόμενον, απέστειλας ημίν...»

Η ειρήνη είναι κατ' έξοχήν υπόθεση της Εκκλησίας, διότι ο Χριστός ως άρχων ειρήνης, ως πηγή ειρήνης δια της ενανθρωπήσεως και του έργου Του, εργάζεται για να γίνει η ειρήνη πραγματικότητα στον κόσμο.

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ»

Εφημερίδα της Αποστολικής Διακονίας. Το μαχητικό, πνευματικό όργανο του κάθε χριστιανού. Πληροφορεί, ενημερώνει και κατατοπίζει το λαό πάνω σ' όλα τα ζητήματα που απασχολούν το σύγχρονο άνθρωπο. Έτήσια συνδρομή 400 δραχ. Ίασιου 1 - Αθήνα (140).

«ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ». Τριμηνιαίο περιοδικό. Συντάσσεται από το Γραφείο Τύπου της Δ.Ι.Σ. Τηλ. 721.2984, 724.4108. Εκδίδεται από το περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» και διανέμεται δωρεάν με τη φροντίδα των Ίερών Μητροπόλεων. Τύπος Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος.